

Література:

1. Акулин В. А. Применение бетона в строительстве // Наука и образование сегодня. 2019. № 3 (38). С. 9–10.
2. Самовосстанавливающийся бетон будет доступен для строительства в 2016 году [Електронний ресурс]. Режим доступу: (https://hi.dn.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=58951&catid=52:world&Itemid=150). Дата звернення: 10.11.21
3. Researchers develop self-healing concrete that can fill its own cracks in 24 hours [Електронний ресурс]. Режим доступу: (<https://www.designboom.com/technology/self-healing-concrete-fills-cracks-in-24-hours-06-15-2021/>). Дата звернення: 10.11.21

РОЗВИТОК «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» ПЕРСПЕКТИВИ ТА РИЗИКИ

Красовський Д. О., студент 2 курсу магістратури, навчально-наукового інституту економіки і управління

Бурлуцька С. В., д-р. екон. наук, професор кафедри економіки праці та менеджменту

Національний університет харчових технологій

Загальноприйнятого визначення “зеленої” економіки немає. Експерти Організації ООН з охорони навколишнього середовища (UNEP) пропонують найбільш широке розуміння цього поняття, розглядаючи "зелену" економіку як господарську діяльність, “ яка спрямована на зростання добробуту суспільства та соціальних гарантій та одночасне зменшення екологічних ризиків та дефіцитів [1].

Як відомо, стійкий розвиток передбачає системну зв'язків трьох компонентів – економічного, соціального та екологічного. Останнім часом широкий громадський резонанс отримала концепція «зеленої економіки», яка активно обговорюється як економістами, так і політиками, і громадськими діячами та включає в себе ідеї багатьох інших напрямів економічної науки та філософії, так чи інакше пов'язаних із проблемами сталого розвитку. Деякі дослідники взагалі стверджують, що саме «зелена» економіка «здатна стабілізувати економічні системи та збалансувати інтереси людини, природи та ефективного використання ресурсів»[2].

Виходячи з отриманих відомостей про «зелену» економіку, можна припустити, що ж чекатиме людство в майбутньому. За оцінкою Європейської економічної комісії ООН, на сьогоднішній день близько 120 млн. осіб не мають доступ до чистої питної води. Вже 2025 року мільярд людей житиме у країнах із абсолютним дефіцитом води, а до 2050 року кількість людей, які відчувають нестачу води, буде набагато більше. Також залишається глобальна проблема зростання обсягів викиду парникових газів. Щороку у світі гине 12-15 мільйонів гектарів лісів. Упродовж останніх 50 років деградували близько 60% екосистем лісових ресурсів. З огляду на деградації довкілля збільшується кількість хвороб людини. Згідно з новими оцінками ВООЗ, у 2019 році

приблизно 12,5 мільйона людей померли через погану екологію – це практично кожен четвертий із загальної кількості померлих у світі. Таким чином, цінність природних ресурсів життєзабезпечення в майбутньому лише зросте [4].

Є загальні тенденції економічного розвитку без шкоди для довкілля: це відновлювана енергія, чистий транспорт, забезпечення потреб у чистій воді, будівництво еко-ефективної інфраструктури. Курс «зеленого» розвитку – це універсальний курс. Приклади складових «зеленої економіки» наведені нижче.

1) «Еко-інновації» – інноваційна продукція та процеси, які сприяють зниженню впливу на навколишнє середовище та підтримці «стабільної продуктивності та споживання». Вони пов'язані з виникненням нових видів економічної діяльності чи навіть нових галузей економіки [3].

– Біодизель – паливо на основі ріпакової олії, яка не завдає шкоди екології та дозволяє скоротити викиди вуглецю.

– Електромобілі – особистий транспорт, який не виділяє вихлопних газів.

– Робот-прибиральник Dustbot – прибирає сміття та моніторить рівень забруднення повітря.

2) Введення практик еко-маркування та еко-дизайну.

- еко-маркування – комплекс екологічного характеру про продукцію, процес чи послугу у вигляді тексту, окремих графічних, колірних символів та їх комбінацій. Він наноситься безпосередньо на виріб, упаковку, табличку, ярлик, етикетку чи супровідну документацію. Еко-маркування інформує покупців про екологічні властивості продукції і не тільки.

- еко-дизайн – напрямок у дизайні, який приділяє головну увагу захисту навколишнього середовища протягом усього життєвого циклу виробу, а саме:

- споживання ресурсів під час проектування, виготовлення, використання

- та утилізації;

- походження матеріалів;

- безпеки у використанні виробу та відсутності шкоди здоров'ю;

- безпеці утилізації та можливості повторного використання матеріалів з мінімальними екологічними збитками [4].

3) Органічне сільське господарство - система виробництва, що сприяє оздоровлення ґрунтів, екосистем та населення. Воно покладається, перш за все, на екологічні процеси, біологічної різноманітності та циклів природи, адаптовані до місцевих умов, при цьому зменшується або зовсім минується використання шкідливих ресурсів, які викликають несприятливі наслідки.

4) Екосистемні послуги – це вигоди, які люди одержують від екосистем. Вони включають забезпечуючі, регулюючі та культурні послуги, які безпосередньо впливають на населення, та підтримують послуги, які необхідні для збереження екосистем [4].

До регулюючих послуг відноситься все різноманіття процесів у екосистемах, які формують середовище існування біологічних видів, а саме регуляція клімату, погодних умов, якість повітря, якість і кількість прісної води, формування ґрунтів, запилення рослин. До культурних послуг відносять

нематеріальні вигоди, які люди одержують від екосистем, а саме екотуризм, освіта, культурна спадщина, естетика. До підтримуючих послуг відносяться: ґрунтоутворення, кругообіг поживних речовин, та інші послуги, які необхідні для виробництва решти екосистемних послуг [4].

Підвищення продуктивності, скорочення кількості не утилізованих відходів та енергоспоживання максимально ефективного використання ресурсів: можливості для інновацій, які відкриваються у світлі нових політичних та соціальних умов та дозволяють найкращим чином вирішувати екологічні проблеми та створення нових ринків в екологічному секторі економіки регіону шляхом стимулювання попиту на «зелені» технології, товари та послуги.

Література:

1. Вінниченко О.М. Характеристика, види та сутність розвитку підприємства / О.М.Вінниченко // Агросвіт. – 2015. – № 15. – С. 49–57.
2. Бурлуцька С.В., Бурлуцький С.В. Менеджмент ресурсів в системі локалізації імперативів сталого розвитку бізнес середовища / С.В. Бурлуцька С.В. Бурлуцький // Часопис економічних реформ. - 2020. - № 2 (38). – С. 79–89.
3. Попова О. Агросфера : соціоекономічний зміст і засади сталого розвитку / О. Попова // Економіка України. – 2012. – № 5. – С. 73–84.
4. Редько К. Ю., Фурс О. С. Сучасний стан та світові тенденції розвитку «зеленої енергетики». Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Економіка». 2020. – С. 55–61.

ЕКОНОМІЧНЕ ЖИТТЯ БАТАРЕЙКИ: ДО ВИКОРИСТАННЯ І ПІСЛЯ

Марчук А. Д., студентка 3 курсу, факультету суспільних і прикладних наук

Гавадзин Н. О., к.е.н., доцент кафедри управління та адміністрування

Заклад вищої освіти «Університет Короля Данила»

Батарейки використовуються нами як джерело енергії. Вони забезпечують функціонування предметам, серед яких: наручний годинник, дитячі іграшки, мобільні телефони, ноутбуки, ліхтарики та інше приладдя, які ми використовуємо щоденно. Важливим є те, що ми не можемо від них відмовитися, тому що без портативних гаджетів у сучасному світі ми не уявляємо життя. Та вагомо не забувати про негативні сторони, а саме, про те, що відбувається після використання батарейки. Коли батарейка припиняє роботу вона автоматично стає непотребом. Саме у цей момент відбувається негативний вплив. Люди щодня викидають батарейки і більшість з них потрапляє на сміттєзвалище і лише кілька відсотків – на безпечну утилізацію. Викидаючи батарейку у смітник людина не задумується, яку шкоду вона несе довкіллю, а відтак і про економічний збиток, який відчують наступні покоління на нашій планеті. З екологічної точки зору, при потраплянні батарейки у довкілля відбувається процес руйнування зовнішньої оболонки батарейки і небезпечні метали потрапляють у ґрунти, ґрунтові води, річки, моря та океани.